

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXVIII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

dicere eandem esse cum illâ in v. 11. seqq. licet utraq; post M. annos collocanda veniat: Ex hac enim convenientiâ nihil plus sequitur, quam cum in secundâ figura ex puris affirmantibus argumentamur. Quippe manifestum est ex connexionem, quod illa ipsa resurrectio quam cæteri mortui ante millennium exactum non consecuti sunt, sit prima, unde rectissime deducimus resurrectionem quam nonnulli tamen illorum post M. annos assecuti dicuntur, esse eandem primam resurrectionem.

CXVIII. Succedit Argumentum tertium: Qui corporaliter mortui sunt, non possunt nisi corporaliter resurgere: Tales autem sunt decollati propter Christum. E. Respondeo (α) Sermo Johanni non est de ipsis decollatis, sed de illorum animabus. (β) Non dicitur de illis quod resurrexerint, sed quod vixerint (γ) Quomodo autem 7^o vivere in illis potuerit impleri supra jam indicatum est, scilicet, non quod corpora ad ipsas redire debuerint, sed ita, velut de Patriarchâ dicitur Gen. XLV. 27. quod cognitâ filii sui Josephi felice vitâ spiritus ipsius redivivus factus fuerit, per singulare scilicet, gaudium & triumphum ob justam Dei pœnam ab hostibus sumptam. Apparet ergo, nullum ex hisce necesse posse argumentum pro corporali illarum resurrectione. Atque ex his simul iudicium fieri poterit de illis quæ in §. II. subjicit D. Animadvertens: *Spiritualem autem resurrectionem per phrasin hanc Apocalypticam, nimirum partem habere in resurrectione primâ, ut putat Dominus Professor, indigitatam, non posse hic habere locum exinde evidentissime patet. Nam quero ex Te, quoniam sint illi qui in hac primâ resurrectione resurgant? Textus ait esse martyres & confessores Christi (at satis patet ex antecedentibus, quod sufficiat illos resurrexisse*

se, qui non adorant bestiam &c. ita ex simili illâ locutione suprâ propositâ si quis interrogaret: Quinam fuerunt qui fortiter pugnarunt ad Trojam? non statim eodem modo respondendum esset: Nestor & pauci heroes) *Quenam causa mortis illorum adjudicatur? Textus rotunde respondet, causam illam fuisse testimonium Jesu & verbum, quod coram mundo meretricio confessi fuerint* (Hucusque admitti potest illa responsio, si scilicet intelligatur de morte decollationis, non vero de illa, quæ opponitur resurrectioni primæ, nec enim eam curiosius examinabimus) & quod *neq; bestiam neque imaginem bestie adorare voluerint* (hæc textui vim iterum inferunt, non enim dicitur, quod illi fuerint occisi qui non adorabant bestiam, sed hi saltem adjunguntur illis qui propter testimonium Christi erant occisi, cum ergo textus illos fuisse occisos nusquam dicat, frustra est ut quæratur de causâ mortis, nisi intelligatur à D. Animadvertente mors primæ resurrectioni opposita: Verum hoc modo fallet prior responsio, cum enim animabus decollatorum ne quidem tribuatur primæ resurrectionis, frustra erit apud illos quærere de causâ mortis oppositæ resurrectioni primæ. *At quomodo hoc ad spiritualem resurrectionem applicabitur?* (notandum hic, quod textus ne verbulo quidem primam resurrectionem opponat morti decollatorum propter Christum. Imò τὸ πεπελεκισμένων nullam fere habet Emphasin in textu, nisi ut saltem determinet quorum illæ fuerint animæ quas vidit Johannes, adeoque non vult hæc vox, ut ipse actus hujus πελεκισμαῦ speciatim attendendus sit ad intelligendam resurrectionem primam) *Illi enim qui spiritualiter è peccatis resurgunt, antea non fuere martyres & confessores Jesu* (At neque horum animabus de quibus sermo hic est, speciatim attribui-

T

tur

tur resurrectio a peccatis, ut ante fuit ostensum) *sed tales qui animam per peccata regnantia perdiderant, Satanæ & mundo servierant, & qui bestiam & imaginem bestie adoraverant* (falsum hoc, nam & pii quotidie surgunt à peccatis, per ulteriores scilicet gradus) Nam quando iterum quero, *quenam causa fuerit, quare illi qui spiritualiter tandem resurgunt antea fuerint in morte? clarissimum est, causam non fuisse vel confessionem nominis Jesu vel rejectionem bestie, sed quia diaboli & bestie adoratores fuere. Ex quibus manifestum est, spirituales resurrectionem e peccatis locum hic habere non posse, nam quicumque hic resurgunt, non ideo resurgunt quia antea in regnante aliquo peccato, in quo mortui erant hæserent, ex quo ipsis fuerat resurgendum, sed in quibus gratia Domini nostri Jesu Christi regnavit, & qui abrenunciantes peccatis & seculo huic malo, testimonium Jesu perhibuere, propter quod morte corporali puniti sunt ex quâ morte ad primam hanc resurrectionem vivificati resurgunt & c.*

CXIX. Sit ergo ex hisce collectum quartum Argumentum hujusmodi: *Quicumque spiritualiter resurgunt, horum causa, quod ante fuerint in morte, fuit vita in peccatis regnantibus. Qui apud Johannem resurgunt, horum causa mortis non fuit vita in peccatis regnantibus, sed potius confessio Christi & non-adoratio bestie: Ergo qui apud Johannem resurgunt, non resurgunt spiritualiter. Negatur utraque præmissarum: Quippe, quod ad Majorem attinet, absit ut omnes qui spiritualiter surgunt, semper ante actum resurrectionis vixerint in peccatis regnantibus: quippe etiam pientissimi homines quotidie spiritualiter debent resurgere, quoad ulteriorem gradum, unde horum resurrectioni non opponi potest mors in peccatis, sed minor gradus resurrectio-*